

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:

Kfv.I.37.591/2025/2.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró

Dr. Heinemann Csilla bíró

Dr. Kalas Tibor bíró

A felperes:

felperes

(cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője:

dr. Jáger Kristóf András r. alezredes,
mb. igazgató

A közigazgatási per tárgya:
jogszerűsége vizsgálata

idegenrendészeti ügyben hozott határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék
10.K.701.317/2025/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az iráni állampolgárságú felperes tanulmányok folytatása célú tartózkodási vízum birtokában terjesztette elő az elsőfokú idegenrendészeti hatóságnál 2024. október 16-án tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmét, amelyben arra hivatkozott, hogy EGT állampolgárnak harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagja.

Előadása szerint ciprusi állampolgár élettársával (Név) egy háztartásban él, melynek ténye igazolásaként csatolta azt a közjegyzői okiratot, amely szerint a felperes és az élettársa az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásában szerepel.

[2] A kétfokú idegenrendészeti hatósági eljárásban az alperes másodfokú idegenrendészeti hatóságként eljárva 106-Tk-5391/2024. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú idegenrendészeti hatóság tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet elutasító határozatát.

Az alperes határozata indokolása szerint ugyanis a felperes nem EGT állampolgár családtagja egyrészt, mert Magyarországon ismerkedett meg élettársával, az érkezési országában nem élt együtt vele, amelyből következően a harmadik országbeli állampolgárok tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmvt.) 8. § (1) bekezdés feltételeinek nem felel meg, másrészt nem felel meg az Európai Unió 2004/38/EK Irányelv (a továbbiakban: EU Irányelv) 2. cikk (2) bekezdés b) alpontjában szereplő feltételnek, ugyanis Magyarország nem ismeri el a különmeműek élettársi kapcsolatát a házassági kapcsolattal egyenértékűnek.

[3] A felperes kereseti kérelmére eljáró elsőfokú közigazgatási bíróság, a Fővárosi Törvényszék 10.K.701.317/2025/8. számú ítéletével a felperes keresetét alaptalannak találta, ezért azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával elutasította.

[4] Az ítélet indokolása szerint a felperes kereseti kérelmében alaptalanul állította, hogy a közjegyzői okirat, mely az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásába történő bejegyzés tényét tartalmazza, egyúttal igazolja azt, hogy Magyarországon a különmeműek közötti élettársi kapcsolat a házassággal egyenrangú lenne.

[5] Az ítélet indokolása szerint a Kúria Kfv.37.168/2014/5. számú ítélete az Európai Parlament és a Tanács az Unió polgárainak és a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/28/EK Irányelv (továbbiakban: tartózkodási irányelv) regisztrált élettársi kapcsolat kategóriáját értelmezve megállapította, hogy a közjegyző előtt nyilvántartott élettársi kapcsolat nem azonos a házassági jogintézménnyel. Az ítélet kitért arra is, hogy az Szmvt. 8. § (1) bekezdéséből következően a felperes nem lehet „kísérő” családtag, ugyanis Magyarországon ismerkedett meg élettársával.

Az Szmvt. 1. § (1) bekezdés b) pontja pedig szintén kizárja az élettársa idegenrendészeti szempontú családtaggá minősítését.

A felülvizsgálati kérelem

[6] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja és Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással kérte.

[7] A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú bíróság – és az alperes is – téves jogértelmezéssel jutott hibás következtetésre, álláspontja szerint ugyanis bizonyította közjegyzői okirattal, hogy regisztrált élettársi kapcsolatban él.

[8] Felülvizsgálati kérelmében – nem a befogadási ok megalapozása körében – hivatkozott arra, hogy az ítélet ellentétes a Kúria 27/2015. számú elvi határozatként közzétett döntésével, amely értelmezés szerint a tartózkodási irányelv 37. cikke miután megengedi a tagállami szabályozást, ebből következően az Szmtv. 2. § (2) bekezdés b) pont bj) alpontja szerinti, hatóság előtti regisztrált élettársi kapcsolattal azonos a közjegyző által nyilvántartott élettársi kapcsolat.

[9] A felülvizsgálati kérelem érvelése szerint a Kúria Kfv.37.607/2015/5., és Kfv.37.348/2018/7. számú határozatait figyelembe kellett volna venni – függetlenül attól, hogy az adott jogvitákban magyar állampolgárhoz kapcsolódó harmadik országbeli állampolgár élettársi kapcsolata értékelése volt a kérdés – ugyanis a kúriai határozatokban megjelenő jogértelmezési tartomány –, a perbelivel azonos módon a regisztrált élettársi kapcsolatra vonatkozik. Álláspontja szerint a hivatkozott döntésekből az az értelmezés következtethető, hogy a regisztrált élettársi kapcsolat megfeleltethető az Szmtv. 2. § (2) bekezdés bj) alpontban szereplő élettársi kapcsolat fogalmának, ebből következően a felperes családtag.

[10] Kitért arra is, hogy mindkét hivatkozott döntés azt állította, hogy az Szmtv.-ben megjelenő magyar szabályozás kedvezőbb a tartózkodási irányelvi szabályozáshoz képest, amit azonban az Irányelv 37. cikke megenged.

[11] A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet azért is jogsértő, mert az közvetlenül alkalmazta a tartózkodási irányelv élettársi kapcsolat megállapíthatóságának feltételét, holott az irányelv átültetése megtörtént, ezért azt követlenül nem lehetett volna alkalmazni a bíróságnak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn az alábbiak miatt.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[14] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani, és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti ok esetében azonban meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot, és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[15] A Kúria előbocsátja, hogy a Kúria gyakorlata szerint – a Kp. normaszövegéből is következően – a felülvizsgálati kérelemtől elkülönül a felülvizsgálati kérelem befogadására

vonatkozó kérelem. A felülvizsgálati kérelem jelen ügyben bár megjelölte a befogadás indokait, a befogadás indokai körében azonban semmilyen körülményt nem adott elő, holott a két érvrendszer a befogadásról való döntés során nem helyettesíthető egymással, az ügy érdemére vonatkozó előadások nem váltják ki a kötelezően előadandó befogadási indokokat, miként a befogadási indokok alapján sem bírálható el érdemben a felülvizsgálati kérelem (Kfv.I.35.192/2023/3. indokolás [34]).

[16] Ugyanakkor a Kúria a hasznos válasz érdekében megjegyzi, hogy a felülvizsgálati kérelem mindként befogadási okra eredménytelenül hivatkozott.

A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha a felmerült jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír, és a Kúria iránymutatása szükséges vagy társadalmi jelentősége folytán a jogalanyok széles körét érinti. Ugyanakkor a Kúria gyakorlata ezen befogadási ok esetében is csak akkor tartja lehetségesnek a felülvizsgálati kérelem befogadását, amennyiben a Kúria az adott jogkérdésben még nem foglalt állást. (Kfv.III.37.596/2023/2., Kfv.VII.45.059/2023/2.)

[17] A Kúria ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy az idegenrendészeti jogszabályokban bekövetkezett változásokra is figyelemmel – a Kúria többször foglalkozott a nem azonos neműek közötti élettársi kapcsolat és az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásában szereplő különböző neműek élettársi kapcsolata és az Szmtv. családtag fogalma kérdésével, ezek értelmezése terén a Kúria gyakorlata egységes.

A közzétett kúriai határozatok közül indokolt kiemelni a Kfv.II.37.612/2020/8. számú idegenrendészeti ügyben hozott határozat elvi tételét, mely szerint a közjegyző által vezetett élettársi nyilatkozatok nyilvántartásában szereplő különnemű felek közötti élettársi kapcsolat esetén a magyar állampolgárral élő külföldi állampolgár az Szmtv. 2. § (2) bekezdés b) pontban szereplő családtag fogalmának nem felel meg.

Az egységes jogalkalmazást támasztja alá a Kúria 1/2020. Közigazgatási Jogegységi Határozata is.

[18] A Kúria megjegyzi azt is, hogy a felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott közzétett kúriai határozattól jogkérdésben való eltérésre is.

[19] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt 27/2015. számú elvi határozat – amely megfeleltethető a Kúria Kfv.II.37.894/2014/13. számú határozatának – a Kúria jogegységi tanácsa előtt megmérettetett és a Kúria 1/2020. számú Közigazgatási Jogegységi Határozata kimondta, hogy a Kfv.II.37.894/2014/13. számú határozattól el lehet térni.

A felülvizsgálati kérelemben megjelölt Kfv.37.607/2015/5., Kfv.37.348/2018/7. számú határozatokhoz kapcsolódó tényállásban pedig magyar állampolgárhoz élettársként kapcsolódó harmadik országbeli állampolgár családtagi minősége volt az értelmezési kérdés, az ügyszakosság így nem állapítható meg, hiszen jelen ügyben a felperes nem magyar állampolgárságú, hanem EGT állampolgárral fennálló élettársi kapcsolatára hivatkozott. Továbbá megjegyzendő, hogy a jelen ügyben felmerült jogkérdésben az 1/2020. számú Közigazgatási Jogegységi Határozat iránymutatása a döntő.

[20] A fentiek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadására lehetőséget nem látott, ezért a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[21] A felülvizsgálati kérelem befogadási indokainak el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem ítélettel szembeni érdemi érveitől.

Záró rész

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[23] A Kúriának eljárási illetékről rendelkezni nem kellett, miután az eljárás az eljárási illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt.

[24] A végzéssel szemben a Kp. 116. § d) pontja kizárja a további felülvizsgálat lehetőségét.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. bíró, Dr. Heinemann Csilla s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró